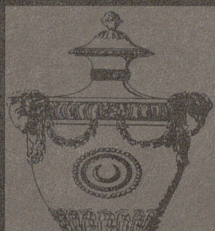

De matinada, baix el
persistent reflex del semàfor
en vermell, penjat del
"mòbil", cridant-te...
1986-1997

849.915 ABR

Xavier Abraham

Col·lecció Poesia de Paper

70

**De matinada, baix el persistent
reflex del semàfor en vermell,
penjat del “mòbil”, cridant-te...
1986-1997**

Xavier Abraham

Palma, 1998

Universitat de les
Illes Balears
Servei de Biblioteca i
Documentació
Edifici Ramon Llull

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

5110039714

© del text: l'autor, 1998

© de l'edició: Caixa de Balears «Sa Nostra» i Universitat de les Illes Balears, 1998

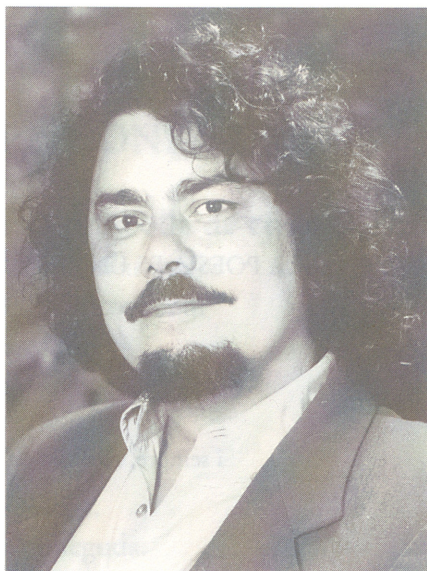
Directors de la col·lecció: Francisco J. Díaz de Castro, Perfecto Cuadrado i Albert Ribas

Disseny: Jaume Falconer

Edició: Universitat de les Illes Balears. Servei de Publicacions i Intercanvi Científic. Campus universitari. Cra. de Valldemossa, km 7.5. 07071 Palma

Impressió: Taller Gràfic Ramon. Carrer de Jaume Balmes, 39 i 43. 07004 Palma

DL: PM/ 523-1998

Xavier Abraham (Francesc Xavier Abraham i Homobono) Palma de Mallorca 3/12/1945, és Perruquer i Llibreter.

Ha publicat els llibres de poemes *Iceberg* (1986), *Sagitari* (1988) i *Les mosques, la por* (1991). Ha tingut cura de l'antologia "Poetes a l'Havanna" Edicions de Bitzoc (1992) i de la publicació *Poetes* —quatre poetes mediterranis— Ajuntament de Calvià (1997) i de la carpeta d'obra gràfica "4+quatre", Ajuntament de Palma (1989).

En la faceta d'activista cultural cal recordar que fou el promotor de les lectures-tertúlies al desaparegut cafè l'Havanna de Palma, "Poemes a l'Havanna" (1990-1993), i que va ser el coordinador dels homenatges cívics promoguts per l'A.E.L.C. a Josep M. Llompарт, (Teatre Principal de Palma, 1992) i a Marià Villangómez, (Eivissa, 1993).

Coordinador del programa de difusió literària a les Balears, de la Fundació "La Caixa", "Una de llibres" (1994-1995) i del programa radiofònic "Pinzellades poètiques", Radio Popular (1997), actualment col·labora a la Cadena Ser en un espai de promoció de la lectura.

Va coordinar el Congrés "Traficants de poesia" (1er congrés d'editors especialitzats, Palma 1996) i "Mediterrània-ment" (acte cultural del Congrés Internacional sobre Turisme i Desenvolupament Sostenible, Calvià, Mallorca 1997).

Promotor de l'exposició "Art i Poesia" (Casal Solleiric, Palma 1996), ha estat comissariat per l'Ajuntament de Palma per organitzar l'exposició "Bartomeu Rosselló-Pòrcel, poeta", (Casal Solleiric, Palma 1998).

El 1994, obrí "Sagitari" a Palma, llibreria singular especialitzada en poesia.

LA POESÍA ES UN TESTIMONIO DE VIDA
José Hierro

i sempre, recordant a Josep M. Llompart,
mestre de vida.

PRESONER DINS L'OU

Dintre la bimbolla de cristall

presó lluenta de tants d'anys,
oloro la suor del meu cos sabut
i reboten les frases
sobre terra embassada.

Mai fou
cansament més feixuc,
ni desesperança coneguda.
més inútil.

I filo que fora
bull l'aire, per prohibit desitjat
de l'utopia.

ELS DIES

Mai

dues imatges repetides, ones.

A la mar
feis camp
de blanc ungir.

Ones
que només arribau...
i ja heveu partit.

FET DE POLS

Inconfessable

certitud
de l'indesxifrable

clara-negror
del conegut
com a cert.

Dubte perennal
dels esdeveniments
diaris.

I sempre cercant lo cert
entremig del que coneixes...
el fang.

LA MAQUINETA

Tic, tac,
escolta...
tic, tac
no ho sents?...
Tic, tac
no ho veus?...
Tic, Tac,
tic, tac.

Mira quin somriure,
mira quin goig,
mira quins ulls plens!,
...tec, tec,
tec, tec.

Escolta quina remor com si d'ales
fa el cor quan troba
un segon de repòs,
...tic, tac
tic, tac.

ELS QUATRE MANAMENTS

Mesurades les paraules

llargs els abraços
més fons l'estimament
infinita la comprensió

Tant difícil tot aixó!

L'ENFOLLIT

(Poema breu)

Reia.

JO ERA UN D'ELLS

Fa poc, has vist la borrosa imatge de l'escamot d'ombres que han passat defallides i macilentes per aquesta costa cap a la via "d'estar sempre més".

T'has adonat, que, al seu pas, deixen sempre una olor fètida que surt de les seves boques de dents groguenques i de ses aixelles suades.

Fes-te'n conscient, que són la gran filera que ha recorregut totes les curses i que ja han acabat totes les baralles.

Tanmateix, tant els guanyadors com els perdedors feim el mateix.

camí.

Fugir?

fugir a on?,
si les coves
ja estan plenes
de profetes,
si els continents
ja en son de gom a gom.

Fugir a on?
si ni tan sols
pots fugir de tu.

Son diverses les maneres d'anar mirant la ciutat
i cada un en veu una de diferent.

Uns miren la bellesa dels monuments; d'altres. l'estil de
les façanes; els portals i les finestres.

Ben cert que hi ha més de cent maneres, i mai no
s'acabaria tot el que el passejant pot destriar segons l'ull que ho
posi.

Fins i tot hi ha qualcú que pensa amb qui habita rera la
paret d'alumini i cristall.

Cosa que evidentment no tingué en compte l'arquitecte.

El llenguatge, els mots i els pensaments canvien.

Emperò això no és el mal; el dolorós es veure el que
s'oblida d'un mateix.

Quants de metres no he trobat, uns de cercats i
d'altres de regalats.

Cada un ha posat una dent a la roda rodona fent-la
corriola, fent-la rodar per moure la màquina, fent-la peça de la
màquina servent.

Abans era no-res, ara sóc politja a la màquina de feinejar,
al servei de qui?

Mots, mots morts; sempre les rengles planes
del quadern blanc.

La ploma de tinta sintètica, les imatges d'homes rient
sempre per defora, l'ull de vidre que deixa nu, l'habitació
decorada amb esperits de bísties mortes i els ferotges caps cornats
penjant de les parets.

Els mots
i la casa, buits,
el cor tant se'n fot
ja d'obrir
una altra finestra.

NÉIXER

Del nin blanc,
del nin asiàtic
del nin negre,
del nin de cafè amb llet.

De cada un d'ells serà la desgràcia
i ja ho feien saber dins el ventre de la mare.

Ho sabien, que arribaven al món,
i ploraven per afirmar-ho.

I els pares, inconscients,
són feliços.

Quan em regalo l'existir

i elm faig meva
l'hora dels estels,
em sento,
després de tant de dia,
alliberat d'un pes
no gaire be definit
com el de "Sujeto Pasivo".

DESPROPÒSIT

Han dit els muts...

— Els muts?

— Si, els muts

— Aquells que parlen amb les mans?

Si, els muts, que parlen amb les mans, m'han dit que volen fer a la plaça de l'ajuntament una crida, ben sonada.

METRÒPOLIS

Mil crancs
caminant
de cap enrera;
llums grogues
que no son taronges

Remors de clàxons
que no ocells
mil crancs
caminant sempre
de cap enrera.

Dolços encotonats
que surten fent anells
de les llargues
boques
negres de les xemeneies.

Mil cent cranques
i
cinc-cents crancs
que ensenyaran
als seus fills
a caminar de cap enrera
més i més de pressa

LA MIRADA MÉS FREDA

Tinc una pepa, asseguda
dintre una vitrina,
guardada
per vidres glaçats.
que em guaita
fent la mitja
sense pipellejar.

No és lluny d'home el món de la farsa, car
l'escrivent engirgola com sent, veu i palpa son melic, cantant els
esdeveniments com si ells fossin (rieu-vos-en) exclusius.

Cal fer mans i mànegues! i convocar els barrufets per no
caure dins el seu cau.

Cal cridar fort i fer-los fugir, els poetes.

De qualche manera, he provat de posar al meu camí el rètol de “CARRER LLIURE”.

De qualche forma, l’he agranat per deixar-lo ben enllestit; si tot no és blanc, almenys les portes de les cases són obertes per a qui sigui.

I les finestres han triat les cortines a l’armari de la roba vella, per llevar la pols a les cadires.

Car sé
com acaba el llibre,
podria ja adormir
la llum de la matinada.

Car ho sé, per tu.
No trencaré el vol de la pedra
ni dallaré l'herba
crescudada entre l'asfalt.

Car sóc iniciat,
no manca esperar res,
basta asseure'm
a l'escaló de la porta

i ja em veuré passar.

SUITE PER A UN ECLIPSI

Recordant Damià Huguet

On arriben les veus

no és més lluny
que la distància que l'home
es capaç de recórrer

L'ésser descobreix l'escletxa
i pensament trenca el mur,
el temps perd son sentit,
partir és metàfora

Els pits sequegen
terra i home cruïen
els rius cerquen mar
engendren ulls al front

CARTA

A FRANCESC AMENGUAL

NO SOMNIA EL MATÍ
QUE EL LABERINT DE LES HORES
POSARÀ GUERRERS AMB BAIONETA A PUNT
PER BARRAR EL PAS
AL SEU PROJECTE DE FUTUR.

HAS CONEGUT COM
AL TEU JARDÍ NOMÉS HI VAN QUEDANT
LES HERBES, LES PLANTES PUADES,
LES PEDRES I ELS LLIMACS
SEMBLANT ÚNICS HOSTES ETERNS.

LES BELLES FLORS
QUE EN ALGUN MOMENT HI HABITAREN
DESAPAREIXEN DIA RERA DIA
SEGADES PER LA DALLA.
DESRAÓ, INJUSTÍCIA,... CRIM!

DE LA BELLA FLOR
QUEDA GRAVAT EN EL RECORD, ÚNICAMENT
LA FRAGÀNCIA QUE DINS L'AIRE
D'UNA BREVÍSSIMA PRIMAVERA, REGNÀ
SOBRE AQUELL ASFALT QUE NO ENS AGRADAVA.

DE LA FLOR RAPTADA,
LA BONA TERRA I EL BEC DE L'OCELL
RESCATARAN LLAVORS,
EL PERFUM MAI NO S'OBLIDA,
EL COR NO ABANDONA LA LLÀGRIMA.

VESTIT AMB EL COLOR DEL RECORD
QUE, AI LAS!, NO MUDARÉ
OBSERV COM SE M'OMPLEN "ELS PRESTATGES
I ELS CALAIXOS", COM DEIA LLOMPART,
—AQUELL QUE TANT ESTIMÀREM—

TRAÇOS SOBRE LA MAR

Recordant a Miquel Àngel Riera

HORITZÓ
RATLLA QUE TRENCA ENCLETXA
NO ES MÉS A PROP
MALGRAT PASSA SIA LLARGA

CAL QUE PETJA
MOSTRI PES
TALL NET
I ADREÇA ESCOLLIDA

PERTOCA
NO IGNORAR NI IGNORAR-SE
S'ESTIMAVA
SENTIR
EL BATEC,
OBRIR
BALCÓ
AL BLAU

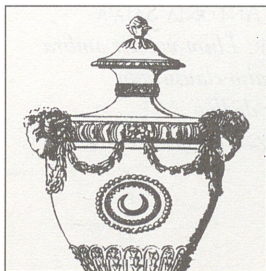
PERFECCIÓ NO ÉS DONADA
S'ENCALÇA COM ELS LLAVIS VERMELLS
ARRIBA QUI HI POSA PEU A TERRA
SOMNI ES COSA D'ÉSSER

L'OMBRA
DEL FASSER
ES PROJECTADA
EN - UNA - ÚNICA - SOLA
DIRECCIÓ

JO NO TINC UNA HARLEY DAVIDSON

L'autor ha llegit aquests poemes al Centre de Cultura «Sa Nostra»

el dia 23 de març de 1998

32. CÉSAR ANTONIO DE MOLINA. *Poemas*
33. LUIS ALBERTO DE CUENCA. *Poemas*
34. M. LÓPEZ CRESPI. *L' obscura ànsia del cor*
35. SEBASTIÀ ALZAMORA. *Formes del cercle*
36. ÀNGEL CAMPOS PÁMPANO. *Poemas*
37. LUIS MUÑOZ. *Poemas*
38. JUAN BARJA. *Las noches y los días*
39. ANTONIO GAMONEDA. *Poemas*
40. ÁLVARO SALVADOR. *Diez de últimas*
41. ÀNGEL TERRON. *Al·lotropies*
42. JAVIER JOVER. *Urano en la casa doce*
43. RAMIRO FONTE. *Poemas*
44. ÀNGEL GONZÁLEZ. *Poemas*
45. JOAQUÍN BENITO DE LUCAS. *Poemas*
46. DAMIÀ HUGUET. *Les flors de la claror*
47. ENRIC SÒRIA. *Poemes*
48. JOSÉ LUIS GARCÍA MARTÍN. *Cuaderno de Valldemossa*
49. JORDI VIRALLONGA. *Con orden y concierto*
50. DIEGO SABIOTE. *Las nubes eran blancas*
51. JOSÉ ANTONIO MESA TORÉ. *Poemas de la bahía*
52. JOSÉ CARLOS ROSALES. *Club náutico*
53. FRANCISCO BRINES. *Selección de poemas*
54. JEAN SERRA. *Poemes*
55. VICENTE GALLEGO. *Poemas*
56. ÁNGELES MORA. *Canto de sirenas*
57. XAVIER RODRÍGUEZ BAIXERAS. *Poemas*
58. CARLOS MARZAL. *Poemas*
59. MARIA VICTORIA ATENCIA. *Poemas*
60. RAFAEL JUÁREZ. *Lo que vale una vida*
61. ANA ROSSETTI. *Poemas*
62. ANTONI VIDAL FERRANDO. *Poemes*
63. JAIME SILES. *Poemas*
64. ELOY SÁNCHEZ ROSILLO. *Poemas*
65. MEMÒRIA DE MARIA ANTÒNIA SALVÀ
66. JAUME ROSSELLÓ MIR. *Llum vol dir ombra*
67. JENARO TALENS. *Paraiso clausurado*
68. JAUME PONT. *La flor de llot*
69. DIEGO JESÚS JIMÉNEZ. *Poemas*

Universitat de les
Illes Balears

"SA
NOS
TRA"

Obra Social
i Cultural